

§ 24.

ЗА ПРИДАТОЧНО-ТО ПРѢДЛОЖЕНІЕ.

Изъ географіѣж-тѣ знаемъ, что ся намира отгоръ на земьж-тѣ. — Това прѣдложеніе состои отъ двѣ прѣдложеніа: 1) *изъ географіѣж-тѣ знаемъ*, 2) *что ся намира отгоръ на земьж-тѣ.* Прѣдложеніе: *Что ся намира отгоръ на земьж-тѣ*, ся относи на казуемо-то на първо-то прѣдложеніе: *знаемъ*, на вопросъ: *что знаемъ изъ географіѣж-тѣ?* и составляя за него допълненіе.

Прѣдложеніе, кое составляя часть отъ друго прѣдложеніе, ся нарича *придаточно*. — *Что ся намира отгоръ на земьж-тѣ* е придаточно прѣдложеніе.

§ 25.

ЗА ПОДЛЕЖАЩЕ-ТО ПРѢДЛОЖЕНІЕ.

1. *Знаеся, че сѣлице-то е много погольмо отъ земьж-тѣ.* — Подлежаще: *че сѣлице-то е погольмо отъ земьж-тѣ*; казуемо: *знаеся*. Подлежаще-то самò составя цѣло прѣдложеніе, въ което подлежаще е: *сѣлице-то*, а казуемо: *е много погольмо отъ земьж-тѣ*.

Придаточно прѣдложеніе, кога е подлежаще, нарича ся *подлежаще придаточно прѣдложеніе*.

2. На дѣца-та бѣше много драго, че ся върнѣ баша имъ благополучно отъ пѣтешествіе. — Необходимо е да ся учимъ на младость. — Трѣбва болныя-тѣ строго да исплѣнява совѣты-тѣ на лѣкаря. — Гольмо благодареніе е за дѣца-та, че ся направены училища.

3. 1) Во всяко изъ слѣдующи-тѣ прѣдложенія да изразытъ подлежаще-то съ цѣло прѣдложеніе:

Владѣтеля-тѣ на тѣсь кашѣ трѣбва да е много богатъ. — Сочинителя-тѣ на тѣсь книгѣ трѣбва да е много уменъ. — Прилѣжаніе-то и добро-то поведеніе на дѣца-та докарва гольмо утѣшеніе на родители-тѣ.